

NATO'nun olduğu her yerde güvenliğimiz tehlikede

Bu yıl 61. kez düzenlenecek olan Münih "Güvenlik" Konferansı onlarca hükümet başkanını, sayısı belirsiz yüksek rütbeli subayı, bürokrat ve büyük silah tekellerinin yöneticilerini, çoğunlukla kapalı kapılar ardında gerçekleşecek toplantılarda bir araya getirecek.

Merkezine çok kutupluluğu alan konferans, ABD, Japonya, İngiltere ve Avrupa Birliği'nin karşısına BRICS'i yerleştiriyor. Bugün silahlanma yarışına girilmesinin, ekonomik büyümenin sağlanamamasının, devletler içi ve devletlerarası çatışmaların engellenememesinin nedeni olarak çok kutupluluk işaret ediliyor. NATO sekreteri "güvenliğimizi, özgürlüklerimizi aşındırmak, küresel düzeni yeniden şekillendirmek istiyorlar" derken, Çin devlet başkanı "çok kutupluluğun istikrarlı ve yapıcı" olduğundan dem vuruyor.

Gerek BRICS ve NATO blokları arasındaki gerilim, gerekse bu blokların kendi iç gerilimleri emperyalist rekabetten ileri gelmektedir.

Sovyetler Birliğinin dağılmasının ardından liberalizm, egemen ideoloji olarak karanlık gibi çöktü dünyaya. Şimdi hakimiyetini yeniden tesis etmeye ihtiyacı olan bu düzen, lafta otokrasilerden şikâyet ediyor. Kapitalizm tıkanıklığını aşmaya çalışırken en son çare yine savaşı kullanıyor. NATO güvenlik konferansı adı altında düzenledikleri toplantılarda emperyalist devletlerin yeni savaş ve sömürü stratejilerini tartışıyorlar. Silah tekellerinin temsilcileri, devlet ve hükümet yetkilileri ile lüks salonlarda sohbet ederken kârlı sözleşmeler için el sıkşıyorlar. Düzenin efendileri toplumsal gerilimleri tetikleyerek, emekçilerin gündemlerini ya göçmen sorununa ya da anti emperyalist bir zeminde uzak anti militarizm ve barış mücadelesine sıkıştıyorlar. Böylelikle ellerini kollarını sallayarak NATO'yu ve emperyalizmin bir diğer sömürücü örgütü olan Avrupa Birliğini silahlandırıyor, ulusal ordularını "standardize" ediyorlar.

Ancak açıkça görülüyor ki, emperyalist ülkeler ve bloklar arasındaki artan rekabet, daralan manevra alanı, NATO üyesi ülkeleri sadece üye olmayan

ülkelere karşı değil, kendi aralarındaki ilişkilerde de saldırganlaştırıyor. Bu nedenle bu toplantının bir diğer işlevi de, emperyalist ülkeler arasındaki zorunlu rekabete en uygun siyasi uzlaşma zeminini yaratmaktır.

Yine emperyalistler arası büyük bir paylaşım savaşının arifesindeyiz. Dünyanın gelmiş geçmiş en büyük savaş ve suç örgütü NATO, kendi içinde hırlaşırken, savaş hazırlıklarını olanca hızıyla sürdürüyor. Avrupa'nın doğusunda süren savaş ve Orta Doğu'daki katliamlar bunun ilk adımları.

Almanya'da ise SPD'sinden Yeşillere solda olduklarını iddia eden partiler, sermayenin omuzuna binmiş halde dışardaki düşmanı gösterip, savaş naraları atıyorlar. Avrupa Birliği'nde istisnasız bütün devletler otoriterleşirken, düzenin zor günler için hazırladığı faşist partiler de törpülenerek işlevli hale getiriliyor.

Bir diğer NATO üyesi Türkiye'de de durum farklı değil. Gerici iktidar, dini emekçilerin yoksulluğunu unutturmak için kullanırken, sermaye şiştikçe şişiyor. Egemenler gözünü çoktan ülke sınırlarının ötesine dikerek, mali ve askeri gücüyle "Yeni Osmanlı" yayılcılığını, diğer emperyalist kardeşleri gibi bazen tarihsel sorumluluklarıyla, bazen de "güvenlik-barış-istikrar" masallarıyla gerekçelendiriyorlar.

Bizler gerek Almanya gerek Türkiye olsun, NATO üyesi ülkelerde yaşıyoruz. Barış mücadelesi antiemperyalist bir mücadeledir ve NATO dışarda bırakılarak yapılamaz.

Emperyalistler NATO'da örgütlüyse bizler de fabrikalarda, işyerlerinde, komünist partilerinde örgütlü olmalıyız.

**Yaşasın barış,
yaşasın sosyalizm!**

**Türkiye Komünist Partisi
Almanya Örgütü
15 Şubat 2025**

NATO'nun olduğu her yerde güvenliğimiz tehlikede

Bu yıl 61. kez düzenlenecek olan Münih "Güvenlik" Konferansı onlarca hükümet başkanını, sayısı belirsiz yüksek rütbeli subayı, bürokrat ve büyük silah tekellerinin yöneticilerini, çoğunlukla kapalı kapılar ardında gerçekleşecek toplantılarda bir araya getirecek.

Merkezine çok kutupluluğu alan konferans, ABD, Japonya, İngiltere ve Avrupa Birliği'nin karşısına BRICS'i yerleştiriyor. Bugün silahlanma yarışına girilmesinin, ekonomik büyümenin sağlanamamasının, devletler içi ve devletlerarası çatışmaların engellenememesinin nedeni olarak çok kutupluluk işaret ediliyor. NATO sekreteri "güvenliğimizi, özgürlüklerimizi aşındırmak, küresel düzeni yeniden şekillendirmek istiyorlar" derken, Çin devlet başkanı "çok kutupluluğun istikrarlı ve yapıcı" olduğundan dem vuruyor.

Gerek BRICS ve NATO blokları arasındaki gerilim, gerekse bu blokların kendi iç gerilimleri emperyalist rekabetten ileri gelmektedir.

Sovyetler Birliğinin dağılmasının ardından liberalizm, egemen ideoloji olarak karanlık gibi çöktü dünyaya. Şimdi hakimiyetini yeniden tesis etmeye ihtiyacı olan bu düzen, lafta otokrasilerden şikâyet ediyor. Kapitalizm tıkanıklığını aşmaya çalışırken en son çare yine savaşı kullanıyor. NATO güvenlik konferansı adı altında düzenledikleri toplantılarda emperyalist devletlerin yeni savaş ve sömürü stratejilerini tartışıyorlar. Silah tekellerinin temsilcileri, devlet ve hükümet yetkilileri ile lüks salonlarda sohbet ederken kârlı sözleşmeler için el sıkşıyorlar. Düzenin efendileri toplumsal gerilimleri tetikleyerek, emekçilerin gündemlerini ya göçmen sorununa ya da anti emperyalist bir zeminde uzak anti militarizm ve barış mücadelesine sıkıştıyorlar. Böylelikle ellerini kollarını sallayarak NATO'yu ve emperyalizmin bir diğer sömürücü örgütü olan Avrupa Birliğini silahlandırıyor, ulusal ordularını "standardize" ediyorlar.

Ancak açıkça görülüyor ki, emperyalist ülkeler ve bloklar arasındaki artan rekabet, daralan manevra alanı, NATO üyesi ülkeleri sadece üye olmayan

ülkelere karşı değil, kendi aralarındaki ilişkilerde de saldırganlaştırıyor. Bu nedenle bu toplantının bir diğer işlevi de, emperyalist ülkeler arasındaki zorunlu rekabete en uygun siyasi uzlaşma zeminini yaratmaktır.

Yine emperyalistler arası büyük bir paylaşım savaşının arifesindeyiz. Dünyanın gelmiş geçmiş en büyük savaş ve suç örgütü NATO, kendi içinde hırlaşırken, savaş hazırlıklarını olanca hızıyla sürdürüyor. Avrupa'nın doğusunda süren savaş ve Orta Doğu'daki katliamlar bunun ilk adımları.

Almanya'da ise SPD'sinden Yeşillere solda olduklarını iddia eden partiler, sermayenin omuzuna binmiş halde dışardaki düşmanı gösterip, savaş naraları atıyorlar. Avrupa Birliği'nde istisnasız bütün devletler otoriterleşirken, düzenin zor günler için hazırladığı faşist partiler de törpülenerek işlevli hale getiriliyor.

Bir diğer NATO üyesi Türkiye'de de durum farklı değil. Gerici iktidar, dini emekçilerin yoksulluğunu unutturmak için kullanırken, sermaye şiştikçe şişiyor. Egemenler gözünü çoktan ülke sınırlarının ötesine dikerek, mali ve askeri gücüyle "Yeni Osmanlı" yayılcılığını, diğer emperyalist kardeşleri gibi bazen tarihsel sorumluluklarıyla, bazen de "güvenlik-barış-istikrar" masallarıyla gerekçelendiriyorlar.

Bizler gerek Almanya gerek Türkiye olsun, NATO üyesi ülkelerde yaşıyoruz. Barış mücadelesi antiemperyalist bir mücadeledir ve NATO dışarda bırakılarak yapılamaz.

Emperyalistler NATO'da örgütlüyse bizler de fabrikalarda, işyerlerinde, komünist partilerinde örgütlü olmalıyız.

**Yaşasın barış,
yaşasın sosyalizm!**

**Türkiye Komünist Partisi
Almanya Örgütü
15 Şubat 2025**

